

N:o 32.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Maj 1877, kl. 10 f. m.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 7,
i anledning af det utaf Första Kammaren fattade och
af Andra Kammaren till Utskottet hänvisade beslut an-
gående skydd för nyttiga småfoglar.*

Uti en inom Första Kammaren väckt motion, N:o 1, har Herr *O. E. L. Dahm* föreslagit "att Riksdagen ville i underdånighet begära, att Kongl. Maj:t, i likhet med hvad som skett i många andra länder, täcktes fridlysa alla för landtmannen nyttiga småfoglar, deras ägg och nästen *under alla årstider*; men tillåta jagt efter dem för vetenskapliga ändamål på de villkor, Kongl. Maj:t behagar bestämma."

Denna hemställan har Första Kammaren, emot dess Tillfälliga Utskotts afstyrkande utlåtande N:o 5, genom beslut, som är vordet Andra Kammaren delgifvet, bifallit med uteslutande af orden "under alla årstider"; och har Andra Kammaren öfver det sålunda inkomna ärendet infordrat sitt Andra Tillfälliga Utskotts utlåtande.

Utskottet har till följd deraf tagit ärendet i öfvervägande och dervid funnit de af Första Kammarens Utskott anförda skäl emot bifall till motionen i hufvudsak rigtiga, hvadan Utskottet till dessa skäl får hänvisa med särskildt framhållande deraf, att underdånigt förslag om nyttig småfogels skyddande under fortplantningstiden blifvit till Kongl. Maj:t ingifvet och redan är på dess nådiga pröfning beroende.

För egen del vill Utskottet tillägga några ytterligare skäl, hvilka enligt Utskottets uppfattning tala emot förslaget.

Man torde nemligen få antaga, att rättsmedvetandet hos den stora allmänheten ännu icke kan anses moget för en lagstiftning, sådan som den i fråga varande. Detta medvetande torde derföre först behöfva utvecklas, synnerligen hos det uppväxande släktet, innan någon lagstiftningsåtgärd af nu föreslagna beskaffenhet vidtages. Sådant bör lättast låta verkställa sig dels genom de redan mångenstädes stiftade och med framgång arbetande

djurskyddsföreningarne och dels genom undervisning i skolorna om småfoglarnes nytta och betydelse, hvarigenom hos barnet kan väckas kärlek till de små djuren, och sålunda småningom, men säkert, den rätta vägen beredas för uppnående af det åsyftade ändamålet. *Om* sedermera någon särskild lagstiftning i detta fall visar sig behöflig, så kan den, på antydda sätt förberedd, lättare vinna allmänt förtroende och aktning.

Utskottet vill vidare framhålla det, efter dess förmenande, motbjudande i en lagstiftning, hvilkens ansvarsbestämmelser i de allra flesta fall skulle komma att drabba barnen och kanske ofta nog göra till lagbrytare dem, hvilka icke kunde inse det orätta i sina förseelser.

Den föreslagna åtgärden har af dem som önska densamma ansetts komma att få en sedligt uppfostrande betydelse genom utrotande af det råa skadebegäret att skjuta de små foglarne endast för nöjet att döda. Utskottet, som för öfrigt har den åsigt, att något utrotningsbegär mot småfogel inom vårt fädernesland icke i nämnvärd grad eger rum, måste emellertid anse, att äfven detta mål lättast vinnes på öfvertygelsens och undervisningens väg, och vill för öfrigt påvisa det förhållande, att den nu ifrågasatta lagen icke skulle kunna verka i sådant syfte, då ju skyddet endast skulle omfatta de "nyttiga" småfoglarnes, och skadebegäret således fortfarande skulle kunna fritt yttra sig mot de öfriga, af lagen icke skyddade arterna. Derjemte skulle det väl ofta nog varda svårt för barnet och den om djurverlden okunnige i allmänhet att i ett mindre bevakadt ögonblick förmå skilja mellan de skyddade och de icke skyddade foglarne.

På grund häraf finner sig Utskottet böra hemställa,

att hvad Första Kammaren i nu förevarande ämne för sin del beslutat icke måtte af Andra Kammaren biträdas.

Stockholm den 9 Maj 1877.

På Utskottets vägnar:

ADOLF HELANDER.

Reservation:

af Herr *Granlund*, som, uppå de af Herr Dahm, så väl i reservationen till Första Kammarens utlåtande i ämnet som i hans motion anförda skäl, ansåg att Andra Kammaren borde biträda Första Kammarens beslut.